

عنوان مقاله:

تاثیر آموزش ترکیبی بر بهبود نظام آموزش در دوره ابتدایی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی علوم تربیتی، روانشناسی، مشاوره، اَموزش و پرورش (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

حلیمه پیمان – کارشناسی حسابداری دانشگاه آزاد اسلامی واحد رامهرمز

صدیقه پیمان – کارشناسی شیمی کاربردی دانشگاه پیام نور واحد ماهشهر

خلاصه مقاله:

در دنیای امروز که آموزش و پرورش با چالش های متعددی روبرو است، نیاز به رویکردهای نوین آموزشی بیش از هر زمان دیگری احساس می شود. آموزش ترکیبی به عنوان یکی از رویکردهای نوین آموزشی، بر تلفیق روش های سنتی و نوین تدریس و استفاده از ابزارهای مختلف آموزشی تاکید دارد. در این رویکرد، معلمان با استفاده از روش های متنوع و جذاب، به دانش آموزان در یادگیری عمیق و پایدار کمک می کنند. با وجود مزایای متعددی که آموزش ترکیبی دارد، هنوز در بسیاری از مدارس از روش های سنتی تدریس استفاده می شود. این امر سبب شده است که دانش آموزان در فرایند یادگیری نقشی منفعل داشته باشند و انگیزه و خلاقیت آنها در حد مطلوبی نباشد. استفاده از آموزش ترکیبی در نظام آموزش دوره ابتدایی، از اهمیت و ضرورت زیادی برخوردار است. در این دوره، دانش آموزان در حال شکل گیری شخصیت و هویت خود هستند و نیاز به تجارب یادگیری متنوع و جذاب دارند. آموزش ترکیبی می تواند با فراهم کردن این تجارب، به ارتقای کیفیت آموزش و پرورش در دوره ابتدایی کمک کند. در این مقاله، به بررسی تاثیر آموزش ترکیبی بر بهبود نظام آموزش در دوره ابتدایی پرداخته شده است. در ابتدا، به تعریف و تشریح آموزش ترکیبی و مزایای آن می پردازیم. سپس، به بیان چالش ها و موانع پیاده سازی این رویکرد در مدارس می پردازیم. در نهایت، راهکارهای عملی برای استفاده از آموزش ترکیبی در نظام آموزش دوره ابتدایی ارائه خواهیم کرد.

كلمات كليدى:

آموزش تركيبي، نظام آموزش، آموزگار، دانش آموزان، دوره ابتدايي.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1930017

